

1841 3die. Beh. af Lovf. om Islands Finantsevesen. 1842

bringe en Slags Forsøning med Island, at bidrage til, at, naar Lovforslaget kommer derop, det da vil blive modtaget med Glæde af Is-
 lænderne. Jeg skal aldeles ikke gaae ind paa den Opsættelse, der er bleven fremhævet af den høitærede Justitsminister, at, hvis man vedtog enten det Forslag, der er fremkommet fra Udvalgets Side eller det Vædringsforslag, der senere er kommet til, skulde det kun føre til, at man snarere fik Anmodning om yderligere Tilskud. Der blev rigtig nok sagt, at, naar man foretog en Nedsættelse fra 40,000 Rd. til 15,000 Rd., vilde man fremkalde en uaturlig Tilstand. Det kan jeg paa ingen Maade være enig i. I saa Henseende maa jeg fuldkommen slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra Udvalgets ærede Ordfører. Det maa gaae klart op for Iskænderne, at det er nødvendigt for dem at anstrænge sig og skaffe Midler tilveie. Hvad skulde der være i Veien for, at der kunde skaffes indirekte Afgifter af Island, naar der lagdes en Afgift paa Brændevin eller paa andre Fornødenheder? Jeg skal ikke gaae ind paa disse Spørgsmaals Detail, men det forekommer mig meget naturligt, at slige Afgifter maae kunne tilveiebringes paa Island, og at Iskænderne derved kunne skaffe sig selv Indtægter. Det er i alt Fald nødvendigt, hvis de nogenstunde vilde gjøre Fordring paa at leve et selvstændigt Liv. Det kan meget godt være, at det forsaavidt vilde være fornøstigt at tage Forslaget tilbage, som det efter den Erklæring, vi have hørt fra Udvalgets Side, og efter den Erklæring, som den høitærede Justitsminister har afgivet, vel ikke har meget stor Udsigt til at vinde Stemning for sig; men jeg tror dog, det er rigtigt, at det er stillet, og jeg kan paa ingen Maade finde nogen Grund til Frygt for, at dets Vedtagelse skulde give Anledning til, at Fordringerne fra Islands Side skulde stige. Jeg vil tværtimod troe, at, hvis man med Hensyn til den samlede Sum kommer til samme Resultat som paa andre Stadier af Sagen, vil det netop bidrage til, at Sagen i sin Heelhed vil gaae en heel Deel glattere, og derfor skal jeg tillade mig at fastholde Forslaget.

13de Februar.

Ploug: Jeg vil blot bemærke, at, naar jeg har medundertegnet det Forslag, der er stillet af forskjellige Medlemmer, da er det naturligvis ikke, fordi jeg nu skulde erkjende, at det Forslag, der forelaa til 2den Behandling, var principløst, men det er kun, fordi det foreliggende Forslag i alt Fald er bedre, end hvad Thinget vedtog ved 2den Behandling. Det er min fulde Overbeviisning, og den fastholder jeg ganske uforandret, at vi dog tilsidst ikke vilde slippe billigere end med det Forslag, som jeg havde stillet til 2den Behandling. Men jeg skal med den største Fornøielse stemme for det foreliggende Forslag, ligesom jeg har været med til at undertegne det, som en Tilnærmelse til, hvad jeg anseer for det Rette. — Hvad den ærede Ordfører idag sagde, skal jeg ikke modsig, idet jeg ikke ønsker at gjøre noget Forsøg paa at fornye Discussionen fra 2den Behandling, men det forekommer mig, at der i alt Fald var den Feil ved hans Utringer, at de ikke vare holdte overfor Althinget. Det er muligt, at de, fremsatte der, vilde kunde gjøre en god Virkning, men her ere vi langt borte fra Island, og det er ikke sagt, at, hvad der her siges, vil bringe nogen Frugt der.

Ordføreren: Jeg skal endnu kun tilføie en Bemærkning, og det er, at, naar man taler om Islands Fordringer, naar man taler om Nødvendigheden af at forsone Iskænderne, og naar man taler om, at vi tilsidst ikke kunne slippe billigere end med det og det, saa ligger der en Misfjendelse haade af de historiske og de retlige Forhold. Jeg skal ikke sige eet Ord mere.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

- 1) Vædringsforslag af Brinck-Seidenlin, Hassner, Jessen, Melchior, Moltke-Bregentved, S. Pedersen, Ploug og Thygesen under Nr. 1 til § 5; I andet Stykkes 3die Linie forandres „30,000“ til „45,000“.

forkastedes med 33 Stemmer mod 15.